

Acta Universitatis Palackianae Olomucensis. Facultas Rerum
Naturalium. Mathematica-Physica-Chemica

Alois Přidal

K úmrtí prof. RNDr. Mečislava Kuraše

Acta Universitatis Palackianae Olomucensis. Facultas Rerum Naturalium. Mathematica-Physica-Chemica, Vol.
6 (1965), No. 1, 177--(184)

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/119838>

Terms of use:

© Palacký University Olomouc, Faculty of Science, 1965

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

*Katedra anorganické chemie a metodiky chemie přírodovědecké fakulty.
Vedoucí katedry: Doc. Alois Přidal.*

K ÚMRTÍ PROF. RNDr. MEČISLAVA KURAŠE

ALOIS PŘIDAL

(Předloženo dne 22. května 1964)

Prof. RNDr. Mečislav Kuraš pocházel z hanáckého města Prostějova, kde se narodil dne 29. srpna 1905 v rodině, jejíž sociální poměry byly neutěšené. Jeho otec, rodák z polské Letownie, strávil svá vandrovní léta jako krejčovský tovaryš v různých místech v Čechách a nakonec se usadil v Prostějově, kde pracoval se svou manželkou jako domácí krejčí pro různé krejčovské továrny v Prostějově. Od časného jitra dlouho do noci sedával za šicím strojem, aby uživil tři děti. Matka, kromě prací v domácnosti a péče o děti, pomáhala ještě otci při práci ručním šitím, aby alespoň v malé míře umožnila zlepšit hubený výdělek.

Za těchto těžkých poměrů vyrůstal malý Mečislav se svou o dvě léta starší sestrou a sedm let mladším bratrem. Když mu bylo šest roků, zavedli ho rodiče ponejprv do školy. Hoch již od počátku byl bystrým a nadaným žákem, a proto když vychodil čtvrtou třídu obecné školy, rodiče se rozhodli dát jej studovat na zemskou vyšší reálku v Prostějově.

První světová válka dolehla těžce na rodinu, zvláště když onemocnění matky těžkým revmatismem byla odkázána jen na malý výdělek otcův, který v této době pracoval v krejčovské továrně jako střihač. Bída a hlad trápily těžce zkoušenou rodinu a hoch pomáhal rodičům, kde mohl. Od půlnoci do rána střídával otce ve frontě na uhlí a ráno polohladový odcházival do reálky. Třikrát v týdnu vstával o půl páté hodině, aby zajel vlakem do blízkého Třebčína pro odstředěné mléko, které znamenalo pravé hoody pro hladovějící rodinu. S pokračujícími léty války se situace zhoršovala čím dál tím více. V roce 1918 odejel sám na návštěvu příbuzných do rodiště otcova. Odtamtud vybaven proviantem, tj. pecnem chleba, v jehož střídě byl uschován kousek másla a pytlíkem pohanky, prokličkoval všemi kontrolami na dva a půl denní cestě z haličské Letownie a dovezl vše v pořádku hladovějící rodině. Tato epizoda z jeho života je svědectvím, jak tehdy teprve třináctiletý chlapec byl samostatný a odvážný. Když se bída vystupňovala na nejvyšší míru, musel od pololetí v kvintě přerušit studium. Nastoupil zaměstnání v továrně na zemědělské stroje Wichterle a Kovařík v Prostějově, aby pomohl své rodině v obtížné situaci. Nicméně při zaměstnání studoval a po třech letech, kdy hospodářská situace po první světové válce se začala znovu zlepšovat, složil úspěšně zkoušky do 6. třídy reálky a nastoupil jako sextán v r. 1922. Při studiu na reálce si přivydělával tím, že dával čtyřem žákům situovanějších rodičů kondice. Na studiích si zvláště oblíbil přírodovědné obory, mezi nimi

chemii, matematiku a fyziku. Proto po maturitní zkoušce v r. 1924 se rozhodl studovat tyto obory, mezi nimi chemii jako hlavní obor na brněnské univerzitě.

Rodiče však neměli prostředků, aby mohli syna vydržovat na vysoké škole. Musel se tedy protloukat všelijak. Finanční prostředky na studium si opatřoval jednak prázdninovým zaměstnáním, jednak ve formě bezúročných půjček na ošacení a stravování. Tak po absolvování prvního ročníku přijal o prázdninách zaměstnání jako učitel a vychovatel syna správce velkostatku v Hluchově, kde dostával stravu, ubytování a plat. Při skromném způsobu života vystačil s takto získanými penězi celý rok. O hlavních prázdninách po absolvování 2. ročníku přijal zaměstnání účetního v kině Červený Kříž v Prostějově, které mu umožnilo opatřit si nejnütnější minimum na další rok studií.

V tehdejší době studovalo na našich vysokých školách velké množství emigrantů. Přičiněním dra Kramáře, bývalého předsedy vlády, stát jim poskytoval stipendia, která v celostátním měřítku představovala 80 milionů korun, zatím co českoslovenští studenti zápasili s nedostatkem a často museli studii zanechat z ekonomických důvodů. Tyto poměry byly vysokoškolskými studenty ostře kritizovány a pozvedla se proti nim velká vlna odporu. Také tehdejší vysokoškolák Kuraš v časopise „Rozvaha“ napsal dva kritické články k této otázce. Nespokojenost studentů a veřejného mínění přiměly nakonec vládu, že věnovala na „Jarníkův fond“, který měl sloužit k podpoře československých studentů 3 miliony korun, tj. celkem pakatel, u srovnání se sumou, která byla vydávána na podporu studentů emigrantů.

V tomto zápase za zlepšení sociálních poměrů našich studentů získal si vysokoškolák Kuraš důvěru valné většiny členů Spolku posluchačů přírodních věd, který jej zvolil po dva roky, tj. až do skončení studií, svým předsedou. Ve svém funkčním období založil podpůrný spolek pro sociálně slabé posluchače.

Jarníkovu stipendium, které obdržel po třetím roce studií, mu umožnilo zbavit se nejhorsích starostí o finanční zabezpečení na studiích, takže se mohl soustředěněji a intenzivněji věnovat studiu.

První státní zkoušku filozofickopedagogickou složil v květnu roku 1927. V prosinci následujícího roku složil druhou státní zkoušku z chemie a předepsanou zkoušku z jazyka vyučovacího, v červnu r. 1929 se podrobil státní zkoušce z fyziky. Tím dosáhl oprávnění vyučovat jako středoškolský profesor na tehdejších středních školách.

Za svého vysokoškolského studia si oblíbil zvláště analytickou chemii. Toho si povšiml vedoucí ústavu analytické chemie prof. dr. Jan Dubský, který v něm rozpoznal bystrého a nadaného studenta a pojal úmysl získat jej jako vědeckého pracovníka pro svůj ústav. Proto mu uložil dva vědecké úkoly pro vypracování jako disertační práci a od 1. srpna r. 1929 jej přijal jako výpomocného asistenta pro svůj ústav, aby jednak pracoval na uložené disertační práci, jednak vedl cvičení z analytické chemie. Po úspěšném vyřešení obou úkolů zpracoval výsledky ve své disertační práci na téma: „Příspěvek k analytickému studiu reakcí oximů“ a „Příspěvek k poznání tvorby některých solí kyseliny hippurové“ a po složení předepsaných hlavních rigorosních zkoušek z chemie a chemické technologie, jakož i vedlejší rigorosní zkoušky z mineralogie, byl dne 13. března 1930 promován na doktora přírodních věd z oboru chemie. Po promoci byl od 1. dubna téhož roku ustanoven plně kvalifikovaným asistentem na témže ústavě, kde setrval jen do konce měsíce září. 1. října musel totiž nastoupit přesně službu, kterou konal u dělostřeleckého pluku č. 107 v Olomouci. Jako absolvent střední školy s maturitou

a mimo to s vysokoškolským vzděláním byl přijat do záložní důstojnické školy, kterou absolvoval s výborným prospěchem. Pro své schopnosti, vojenské vystupování, výborné znalosti vojenských disciplin a vzorné vykonávání vojenských povinností dosáhl ještě za presenční služby hodnosti podporučíka. Tuto hodnost dosáhl v tehdejší době jen velmi omezený počet četařů aspirantů, kteří se projevili jako nejlepší z nejlepších, což je rovněž výmluvným svědectvím o jeho kvalitě jako vojáka československé armády.

Po návratu z vojenské presenční služby byl doporučen profesorem Dubským na studijní cestu do Holandska. Zde pracoval jako soukromý asistent u profesora H. J. Backera, vedoucího ústavu organické chemie na universitě v Groningen, kde se zabýval zejména studiem oximů, a na vysoké škole technické u prof. H. ter Meulena, kde se seznamoval s metodikou a technikou semi-mikroanalýzy organických sloučenin. Kromě toho pracoval po několik týdnů úspěšně v provozní laboratoři farmaceutické továrny Brocades-Stheeman v Meppel a ve výzkumném ústavu potravinářském, kde prováděl chemický výzkum některých druhů potravin.

Jeho studijní cesta do Holandska trvala tři a půl měsíce a významným způsobem přispěla k jeho rozvoji jako vědeckého pracovníka. Prohloubil a rozšířil svoje znalosti a dovednosti ve vědním oboru, navázal řadu přátelských styků se spolupracovníky nebo pracovníky téhož oboru a osvojil si znalost dalšího cizího jazyka — holandštiny, takže se do své vlasti vracel obohacen o mnoho cenných zkušeností.

Po svém návratu do Československa se již na ústav analytické chemie nevrátil. Profesor Dubský obsazoval místo asistenta každoročně jiným uchazečem a tím vlastně připravoval vědecké kádry pro výzkumné úkoly na jiných pracovištích. Tak i za holandského pobytu dr. Kuraše bylo místo asistenta z pracovních důvodů obsazeno jiným uchazečem. Proto mladý vědecký pracovník dr. Kuraš přijal místo ve výzkumném ústavu pro průmysl silikátový při České technice v Brně u prof. Ing. dr. O. Kallaunera, kde pracoval po dobu pěti měsíců. V této době podal si žádost o státní stipendium pro studijní pobyt na universitě v Kluži v Rumunsku. Jeho žádost byla příznivě vyřízena a tak již od 1. března 1933 nastoupil na toto místo jako asistent stipendista u prof. akademika dr. G. Spacu na ústavě anorganické a analytické chemie na universitě v Kluži. Jeho pobyt v Rumunsku trval půl třetího roku. Zde se zabýval pod vedením prof. Spacu analytickým studiem některých komplexních sloučenin a publikoval v této době kolem deseti vědeckých prací. Jeho pobyt v Rumunsku neobyčejně prospěl jeho vědeckému růstu pod vedením zkušeného odborníka. Seznámil se zde s mnoha významnými odborníky, s nimiž byl v trvalém písemném styku, který byl přerušen jen v období druhé světové války a znovu obnoven po osvobození naší vlasti. Jako vyzrálý, mladý vědecký pracovník, s mnoha odbornými zkušenostmi a se znalostí dalšího jazyka, vrátil se do vlasti koncem měsíce srpna 1935, aby přijal místo u bývalé firmy Baťa ve Zlíně, kde pracoval nejdříve jako chemik v provozní laboratoři a později jako profesor chemie a chemické technologie ve Studijním ústavu, jehož se stal v r. 1938 vedoucím.

Vstupem do Studijního ústavu nastala změna v zaměření jeho činnosti od odborné vědecké práce k činnosti pedagogické. Jeho pobyt na Studijním ústavě spadá do doby, kdy naši vlast stihla velká pohroma. Zničení československého státu, obsazení historických zemí hitlerovským vojskem, věznění a popravy nejlepších synů našeho národa v koncentračních táborech a uzavření vysokých škol. Fašistická hrůzovláda měla v úmyslu zničit náš národ tím, že mu znemožnila přístup ke vzdělání, aby pak tím spíše z nevzdělaného národa si mohla vytvořit masu otroků. Kdo by se byl sebemenším způsobem stavěl do cesty těmto snahám byl bez milosti „likvidován“.

V této těžké době se odvážil vedoucí Studijního ústavu dr. Kuraš riskantního kroku. Pod záminkou vzdělání za účelem zvýšení kvalifikace organizoval kurzy pro studenty vysokých škol a abiturienty středních škol zaměstnané v Baťa-

vých závodech, které jim umožnily pokračovat ve studiu, okupanty přísně zakázaném. Na kurzy zval přednášet vysokoškolské profesory, kteří zaručovali vysokou úroveň vyučování a mimo to si dobře placenými hodinami zlepšovali svou finanční situaci, po svém nuceném přeložení na dovolenou, s minimálním čekatelným.

Zajímavým dokumentem, připomínajícím tuto dobu, je dopis prof. Dr. Ing. Václava Kubelky ze dne 22. září 1948, v němž píše:

Vážený pane kolego,

po dlouhém cestování nacházím Váš laskavý dopis, který mně připomenul smutné doby dávno minulé, kdy jsem po vypovězení z Brna působil u fy Baťa. Jako nejpříjemnější vzpomínka z těchto strastiplných roků zůstává stále v mé živé paměti zlínská „vysokoškolská akce“, kterou jste organizoval a která měla za účel pomoci a připravit na mírové doby opět přechod vysokých škol z úplné stagnace do opětné aktivity, ve kterýžto přechod jsme všichni pevně doufali. Vzpomínám rád na Vaše úsilí, s nímž jste ve svém tehdejší ústavě pořádal kurzy různých základních věd, přednášené vysokoškolskými profesory pro studenty nasazené v Baťových továrnách. Kurzy tyto pomáhaly hlavně studentům, kteří si opakovali a udržovali v paměti vědomosti nejrůznějších oborů za tím účelem, aby po opětném otevření vysokých škol nezačínali své studium zcela nepřípravě a aby nezapomněli, čemu se před zavřením vysokých škol naučili.

Činnost na těchto kurzech, která byla poměrně dobře honorována, umožňovala celé řadě vysokoškolských profesorů, kteří byli dáni na dovolenou s minimálním čekatelným, přečkatí trudnou dobu pronásledování české inteligence i po stránce hospodářské. Získal jste si tím velké zásluhy, neboť studenti, kteří měli možnost opakovatí takto látku studijní, vrátili se na vysoké školy a mohli urychleně ukončití svá studia.

Takové vzpomínky na nejsmutnější doby našeho života přinášejí přece trochu světla, neboť dokazují, že jsme si tehdy dovedli pomáhati navzájem i za cenu velkého osobního rizika, které takové vyučování „na černo“ s sebou přinášelo.

Doufám, že o Vás opět brzy uslyším a zůstávám se srdečným pozdravem

Váš oddaný

Kubelka

Podobných dopisů, které vzpomínají na tuto akci dostal po válce více.

Jeho pedagogické působení se neomezovalo jen na Studijní ústav. Souběžně vyučoval chemii také na bývalém spolkovém gymnasiu ve Zlíně po dobu celkem devíti let. Zpočátku měl jen malý úvazek, ale postupně se rok od roku zvětšoval, takže v posledním školním roce 1946/47 dosáhl 18 týdenních hodin.

V úmyslu pokračovat ve své pedagogické činnosti na vysoké škole předložil na podzim v r. 1939 habilitační práci. Avšak v důsledku uzavření vysokých škol v době okupace bylo habilitační řízení zastaveno a obnoveno až po válce v r. 1945, kdy po úspěšném absolvování habilitačního kolokvia dosáhl hodnosti docenta analytické chemie.

Tím se začala jeho nová životní dráha v povolání vysokoškolského učitele. Působil celkem na třech vysokých školách. Na vysoké škole technické, jako honorovaný docent pro obor technologie kaučuku po dva roky, na brněnské

universitě jako habilitovaný docent pro obor analytické chemie po tři léta, a na olomoucké universitě, kde působil od roku 1946 jako docent a od r. 1949 jako profesor chemie do dnešní doby. V rozmezí let 1946 a 1947 byla jeho činnost zvláště mnohostranná neboť současně působil na třech vysokých školách.

Profesor Kuraš si získal neocenitelné zásluhy o vybudování chemického ústavu, jak po stránce personální, tak i materiální. Po znovuzřízení university v Olomouci a zřízení pedagogické fakulty byl postaven před obtížný úkol. V době po druhé světové válce nebylo ani dostatek finančních prostředků, ani potřebného materiálu k zajištění výuky a vědecké práce. Mimo to několikileté uzavření našich vysokých škol mělo za následek, že nebylo ani dostatek odborných sil, které by se mohly stát základem stálého kádrů odborných pracovníků na nově vznikajícím chemickém ústavě. Tak se stalo, že zpočátku byl jedinou interní silou na chemickém ústavě. Výuku zajišťoval externími vysokoškolskými pracovníky, mezi kterými sluší jmenovati prof. Toula, Vavřína a Hadáček z Brna. Teprve po dokončení studií našeho vysokoškolského dorostu a výběrem pracovníků z praxe bylo možno vytvořit stálý kádr interních učitelů, pro zajištění normálního chodu pedagogické i vědecké činnosti. Na ústav postupně přicházely další trvalé síly jako dr. E. Růžička, dr. J. Jaluška, J. Mollin, J. Bartoň, A. Přidal, Zd. Švehlík, F. Kašpárek, J. Slouka a V. Stuzka. Katedra chemie se rozrostla do té míry, že bylo třeba ji rozdělit na dvě: Katedru anorganické chemie a metodiky chemie, jejímž vedoucím zůstal prof. Kuraš a katedru organické, analytické a fyzikální chemie, jejímž vedením byl pověřen docent, později prof. Dr. E. Růžička.

Obtížným úkolem bylo i materiální vybavení katedry. Bylo potřebí provést adaptace místností v přízemí a suterénu zadního traktu na Křížkovského ulici. Z bývalých sklepů byly vybudovány laboratoře pro výuku i vědecké pracovníky. Nesnáž s jejich vybavením se podařilo vedoucímu katedry odstranit tím, že využil svých známostí ze svého působiště v Gottwaldově a získal odtud darem laboratorní stoly, digestoře, některé nezbytné přístroje, chemické sklo a chemikálie, takže v nejhorsích začátcích, kdy měl k dispozici pro výuku jen holé stěny, tímto krokem bylo možno zajistit rozvíjející se výuku i vědeckou práci. Další budování katedry šlo již samozřejmě na náklad z dotací nadřízených školských úřadů.

Prof. Kuraš byl také neúnavným vědeckým pracovníkem. Jeho vědecko-výzkumná práce byla zaměřena na výzkumy z oboru analytické chemie. Napsal celkem 58 vědeckých publikací, sám nebo se spolupracovníky, které byly uveřejněny v domácích i zahraničních odborných časopisech. Jsou to tyto publikace:

1. Příspěvek k analytickému studiu reakcí oximů. Spisy přírodovědecké fakulty Masarykovy university č. 114, r. 1929.
2. Diisonitrosoacetón jako citlivé reagens na železo. Ch. L. 23, 496, r. 1929.
3. Analytické studium reakcí oximů II. část. Spisy přírodovědecké fakulty Masarykovy university č. 129, r. 1930.
4. Niklitá sůl benzamidoximu. Ch. L. 24, 464, r. 1931.
5. Příspěvek ke stanovení fluoru podle metody Penfieldovy. Staviva roč. XIV., r. 1933.
6. Une nouvelle méthode volumétrique pour le dosage du cobalt. Bulletin de la Société des Sciences de Cluj, roč. VII., 377, r. 1933.
7. Beiträge zur Kenntnis einiger komplexen Metallsalicylate. Journal für p. Ch. 139, 322, r. 1934.
8. Eine neue volumetrische Methode zur Bestimmung des Cadmium. Z. f. analyt. Ch. 99, 26, r. 1934.

9. Über einige komplexe Metallbenzkatechinate und ihre Konstitution. Journal für p. Ch. 141, 201, r. 1934.
10. Etude sur la formation de sels des amidoximes et de l'acide benzhydroxamique. Coll. VII., 1, r. 1935.
11. Die Benützung des Mercaptobenzthiazols in der quantitativen Analyse. Vorläufige Mitteilung. Bulletin de la Société des Sciences de Cluj VIII., 243, r. 1935.
12. Anwendung eines neuen Reagenses zur gravimetrischen Bestimmung einiger Metalle. I. Mitteilung: Die Bestimmung des Kupfers. Z. f. analyt. Ch. 102, 24, r. 1935.
13. Die Anwendung eines neuen Reagenses zur gravimetrischen Bestimmung einiger Metalle. II. Mitteilung: Makro- und Mikrobestimmung des Cadmiums. Z. f. analyt. Ch. 102, 108, r. 1935.
14. Zur Kenntnis einiger Metallsalze des Mercaptobenzthiazols. Journal f. p. Ch. 144, 106, r. 1935.
15. Die Anwendung eines neuen Reagenses zur gravimetrischen Bestimmung einiger Metalle. III. Mitteilung: Die Bestimmung von Blei, Thallium, Wismut und Gold. Z. f. analyt. Ch. 104, 88, r. 1935.
16. Reakce merkaptobenzimidazolu s kationty. Chem. Obzor č. 13, 95, r. 1938.
17. Soli merkaptobenzimidazolu. Chem. Obzor č. 14, 49, r. 1939.
18. Mercaptobenzimidazol jako analytické činidlo. Chem. Obzor č. 14, 51, r. 1939.
19. Analytické vlastnosti merkaptobenzthiazolu a merkaptobenzimidazolu. Chem. Obzor č. 14, 51, r. 1939.
20. Sels de mercapto-benzimidazol. Coll. XI., 313, r. 1939.
21. Le mercapto-benzimidazol comme réactif en chimie analytique. Coll. XI, 321, r. 1939.
22. Propriétés analytique du Mercapto-benzthiazol et du Mercapto-benzimidazol. Coll. XI, 367, r. 1939.
23. Reakce merkapto-azolů s kationty. — I. Chem. Obzor 16, 17, r. 1941.
24. Barevná reakce p-tolamidoximu s niklem. Chem. Obzor 16, 72, r. 1941.
25. Reakce merkapto-azolů s kationty. — II. Chem. Obzor 16, 124, r. 1941.
26. Reakce merkapto-azolů s kationty. — III. Chem. Obzor 17, 41, r. 1942.
27. Barevná reakce o-tolamidoximu s niklem. Chem. Obzor 18, 77, r. 1943.
28. Barevná reakce amidoximů s niklem. Chem. Obzor 18, 77, r. 1943.
29. Reakce merkapto-azolů s kationty. — IV. Chem. obzor 18, 177, r. 1943.
30. Oxalendiamidoxim jako analytické činidlo na nikl. Chem. Obzor 19, 9, r. 1944.
31. O barevné reakci amidoximů s niklem. Ch. L. 38, 38, r. 1944.
32. Niccolox — nové analytické činidlo na nikl. Chem. Obzor 19, 37, r. 1944.
33. Oxalendiamidoxim jako analytické činidlo na nikl. Ch. L. 38, 54, r. 1944.
34. Niccolox nouveau réactif du Nickel. Coll. XII, 198, r. 1947.
35. Kaučuk jako surovina. Tisk, r. 1947.
36. Analytické reakce některých amidoximů. — I. Formamidoxim. Ch. L. 44, 41, r. 1950.
37. Analytické reakce některých amidoximů. — II. Amidoxim kyseliny homoveratrové. Ch. L. 44, 90, r. 1950.
38. Réaction spécifique des ions Hg²⁺. Coll. XV, 147, r. 1950.
39. Amidoxim kyseliny — hydroxyisomásečné. — III. Ch. L. 45, 37, r. 1951.
40. Příspěvek k reakci niklu s dimethylglyoximem v alkalickém prostředí za přítomnosti bromové vody. Ch. L. 45, 100, r. 1951.
41. Některé soli vznikající z dimethylglyoximu v alkalickém prostředí za přítomnosti bromové vody. Ch. L. 45, 233, r. 1951.
42. Některé nové soli oxalendiamidoximu. Ch. L. 46, 91, r. 1952.
43. Analytické reakce některých amidoximů. — IV. Amidoxim kyseliny fenylacetové. Ch. L. 46, 482, r. 1952.
44. Some salts formed from dimethylglyoxime in alcoholic medium in the presence of bromine water. Coll. 18, 214, r. 1953.
45. Analytické reakce některých amidoximů. — V. Amidoxim kyseliny malonhydroxamové. Ch. L. 47, 1870, r. 1953.
46. Analytické reakce některých amidoximů. — VI. Bis-amidoxim kyseliny jantarové. Ch. L. 48, 1257, r. 1954.
47. Analytické reakce některých amidoximů. — VII. Amidoxim amidu kyseliny malonové. Ch. L. 49, 1897, r. 1955.
48. Analitičeskije reakcii někotorych amidoximov. — VIII. Amidoxim amidomalonovoj kisloty. Coll. 21, 1075, r. 1956.

49. Sborník Vysoké školy pedagogické v Olomouci. — Přírodní vědy III. Analytické studium některých oximů. I. SPN Praha str. 135, r. 1957.
 50. Analytické reakce některých amidoximů. — VIII. Polarografické stanovení niklu oxalendiamidoximu. Ch. L. 52, 344, r. 1958.
 51. Analytické reakce některých amidoximů. — IX. m-nitrobenzamidoxim. Ch. L. 52, 975, r. 1958.
 52. Analytische Reaktionen einiger Amidoxime. — VIII. Polarometrische Bestimmung von Nickel mittels Oxalendiamidoxim. Coll. 24, 290, r. 1959.
 53. Niccolox neue Reagens auf Nickel. Microchem. 32, 192, r. 1944.
 54. Analytische Reaktionen einiger Amidoxime. — IX. m-Nitrobenzamidoxim. Coll. 24, 1720, r. 1959.
 55. Otázka konstituce červené soli benzamidoximu s niklem. Acta Universitatis Palackianae Olomucensis fakultas rerum scientiarum Tom 3, r. 1960.
 56. Analytische Reaktionen einiger Amidoxime. — X. Amidoxim der Zimtsäure. Coll. 26, 315, r. 1961.
 57. Über die Reaktionsfähigkeit der Amidoxime. — X. Amidoximgruppe XI. Mitteilung. Z. f. analyt. Ch. 179, 401, r. 1961.
 58. Solitvornost bis-amidoximu kyseliny malonové. Acta Universitatis Palackianae Olomucensis fakultas rerum scientiarum Tom 7, r. 1961.
- Skripta:*
1. Kuraš—Ružička: Stručné základy chemie analytické I.
 2. Kuraš—Ružička: Stručné základy chemie fyzikální II.
 3. Kuraš—Ružička—Mollín: Stručné základy chemie fyzikální.
- Knihy:*
1. Kaučuk jako surovina.

Profesor Kuraš byl vždy houževnatým pracovníkem, úzkostlivě dbalým svých povinností. Ačkoliv byl stížen těžkou chorobou, neklesal na mysli a se statečností jemu vlastní překonával všechny obtíže spojené s jeho špatným zdravotním stavem. Nebylo dne, kdy by nebyl první na ústavě, aby učinil včasná opatření k zajištění každodenních úkolů, aby byly provedeny přesně a v plánovaném čase. Jako vedoucí katedry dodržoval zásadu kolektivního vedení. Při svém rozhodování se radil se všemi členy katedry a opíral se o jejich jednotné mínění. Kolektivní rozhodnutí katedry při řešení různých otázek respektoval od začátku až do konečného provedení. Od svých spolupracovníků vyžadoval svědomité a přesné plnění povinností, ale dovedl ocenit také každou práci vykonanou nad míru uložených povinností a vždy se postaral o to, aby mimořádné pracovní zásluhy byly i zhodnoceny finančně.

Poněvadž sám se životem těžce probíjel, měl velké pochopení pro studenty dělnického nebo rolnického původu. Při organizování doučovacích kroužků, nepovinných seminářů nebo mimořádných konzultací, vždy se zájmem sledoval jak tito studenti pokračují a vyvíjel všemožnou péči, aby dosahovali úspěšných studijních výsledků.

Profesor Kuraš během své mnohaleté vědecké i pedagogické činnosti vykonal dobré dílo ve prospěch naší vědy i ve prospěch dorůstající inteligence. Za to mu patří dík celé řady generací studentů, které vychovával, jakož i spolupracovníků, jimž zůstane provzdy vzorem houževnatého, svědomitého a statečného člověka.

Profesor Kuraš zemřel dne 24. července 1964 ve věku 59 let, po 18letém působení na Universitě Palackého v Olomouci. Budiž čest jeho památce!